

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 25

Utgitt 28 juni.

1926

Rundskrivelse fra Finans- og Tolldepartementet til fylkesmennene. 17 juni.

Ifølge departementets rundskrivelse til fylkesmennene av 31 mars 1925 kan salg av denaturert brennevin, herunder også spiritus i fast form, spiritusholdig politur, ferniss o. l. i mindre partier enn 50 liter med enkelte nærmere angitte undtagelser kun skje til personer, som fremlegger skriftlig erklæring fra politiet om, at der fra dettes side ikke er noget å innvende mot kjøpet.

Til opnåelse av en mere ensartet avfattelse av disse attester fra politiet, herunder lensmenn, har departementet i medhold av brennevinstilvirkningslovens § 39 bestemt, at attestene for fremtiden utelukkende skal utferdiges på spesielle blanketter, trykt på nærværende departements foranstaltning.

Blankettene, hvorav en del avtrykk vedlegges, vil inntil videre fås utlevert fra Justisdepartementets Politikontor efter rekvisisjon til dette. Blankettene blir å ta i bruk straks.

Attestene, som for øvrig blir å utferdige overensstemmende med den foran nevnte rundskrivelse av 31 mars 1925, forutsettes påført vedkommende politimyndighets tjenestestempel.

Man skal be politimyndighetene i hr. fylkesmannens embedsdistrikt gitt fornøden underretning og instruksjon.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori meddeles, at departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder har stadfestet en av herredsstyret for Nittedal herred den 19 mai 1926 vedtatt beslutning om tillegg til de gjeldende politivedtekter for herredet.

Tillegget der blir å innta som en ny § 18 i vedtekten, således at den nuværende § 18 blir § 19, har følgende ordlyd:

«Adgang til å drive skysstrafikk med automobil fra fast holdeplass på offentlig vei innen herredet (drosjetrafikk) er avhengig av politiets bevilling. De nærmere regler og bestem-

19 juni. melser om denne skysstrafikk fastsettes av politimesteren, eller efter dennes bemyndigelse lensmannen, i forening med formannskapet.»

19 juni. **Skrivelse** fra Justisdepartementet, hvori meddeles, at departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 i henhold til lov av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk, har stadfestet — med en enkelt endring — en av herredsstyret for Værøy og Røst herred den 14 mai 1926 vedtatt beslutning om vedtekter angående salg av tobakk til barn m. v

Den stadfestede vedtekt er sålydende:

§ 1. Salg av tobakk i hvilken som helst form til barn under 15 år skal være forbudt, enten vedkommende forlanger den for sig selv eller for andre, medmindre der foreligger skriftlig, datert og underskrevet bemyndigelse for hver gang fra foreldre eller foresatte, med opgave over hvor meget og hvad som skal kjøpes. Dog er under enhver omstendighet salg av cigaretter til barn forbudt, selv om der foreligger skriftlig fullmakt. Bemyndigelsen mottas og opbevares.

§ 2. Det er likeledes forbudt for voksne personer å kjøpe tobakk i nogen form til barn under 15 år. Ingen må heller overlate sådant barn tobakk som gave, lån, eller mot vederlag i arbeide eller personlig tjeneste.

§ 3. Barn under 15 år som nyter tobakk på offentlig vei eller plass, på offentlig serveringssted, i offentlig forsamlingshus, eller på annet offentlig sted, kan av politiet (lensmannen) fratas den tobakk, tobakkspipe eller annet røkeredskap som det for tilfelle bruker.

§ 4. Overtredelse av disse vedtekter straffes med bøter efter strf.l. § 339,2.

19 juni. **Skrivelse** fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 har stadfestet den av Eids herredsstyre i møte den 27 februar dette år fastsatte lukningsvedtekt for strandstedet Nordfjordeid, — dog med enkelte av Eids formannskap bifalte endringer.

Den stadfestede vedtekt trer i kraft fra og med 15 juli d. å., fra hvilket tidspunkt den ved kongelig resolusjon av 23 desember 1909 stadfestede vedtekt opheves.

Den nye vedtekt er sålydende:

§ 1. Alle utsalgssteder for varer skal på hverdager holdes lukket fra kl. 8 aften til kl. 8 morgen, undtagen hverdager fra 12 til 23 desember — begge dager medregnet — i hvilken tid skal holdes lukket fra kl. 10 aften.

Julaften og nyttårsaften lukkes kl. 5 eftermiddag.

19 juni.

Under bataljonssamling kan holdes åpent til kl. 9 aften.

Søn- og helligdager skal alle utsalgssteder holdes lukket hele dagen.

§ 2. Disse bestemmelser skal gjelde for strandstedet Nordfjordeid (gårdene Myklebust, Gjerde og Osnes).

§ 3. Overtredelse av vedtekten straffes med bøter, jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 i henhold til lov nr. 5 av 25 april 1913 har stadfestet den av Torvastad herredsstyre i møte den 20 mars 1926 fastsatte lukningsvedtekt for utsalgssteder i herredet. 21 juni.

Vedtektene, som trer i kraft fra og med 15 juli 1926, er sålydende:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal i tiden fra og med 1 april til og med 31 januar holdes lukket fra kl. 8½ aften til kl. 7 morgen.

I tiden fra og med 1 februar til og med 31 mars gjelder ingen lukningsvedtekter for virkedagene.

§ 2. Påske- og pinseaften lukkes kl. 7 aften; julaften og nyttårsaften lukkes kl. 6 aften; 17 mai holdes lukket fra kl. 10 formiddag.

§ 3. På søn- og helligdager holdes lukket hele dagen hele året igjennem.

§ 4. Efter lukningstid må kunder ikke innlates, men det er tillatt å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 5. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold til lov om bruk av motorvogn av 21 juni 1912 § 2, annet ledd, samt den departementet ved kongelig resolusjon av 7 desember 1923 gitte bemyndigelse bestemmes følgende: 22 juni.

Den ved kongelig resolusjon av 24 april 1914 under punkt 1 a fastsatte innskrenkning for motorvognkjøring på hovedveien Otta—Grotli—fylkesgrensen mot Møre samt Sogn og Fjordane fylker opheves forsåvidt angår veistrekingen Otta—Loms kirke, jfr. kongelig resolusjon av 3 desember 1920 angående ophevelse av omhandlede bestemmelse forsåvidt angår strekingen Loms kirke—Grotli.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori meddeles, at departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 i henhold til lov av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk har stadfestet en av bystyret 23 juni.

23 juni. for Notodden den 11 juni d. å. vedtatt beslutning om vedtekter angående salg av tobakk til barn m. v.

Vedtektene er sålydende:

§ 1. Salg av tobakk i hvilken som helst form til barn under 15 år skal være forbudt, enten vedkommende forlanger den for sig selv eller andre, medmindre der foreligger skriftlig, datert og undertegnet bemyndigelse for hver gang fra foreldre eller foresatte med oppgave over hvor meget og hvad som skal kjøpes. Dog er under enhver omstendighet salg av cigaretter til barn forbudt, selv om der foreligger skriftlig fullmakt. Bemyndigelsen mottas og oppbevares.

§ 2. Det er likeledes forbudt for voksne personer å kjøpe tobakk i nogen form til barn under 15 år. Ingen må heller overlate sådant barn tobakk som gave, lån, eller mot vederlag i arbeide, eller for personlig tjeneste.

§ 3. Barn under 15 år som nyter tobakk på offentlig vei eller plass, på offentlig bevertningssted, i offentlig samlingslokale, eller på annet offentlig sted, kan av politiet fratas den tobakk, tobakkspipe eller annet redskap f. eks. munnstykke, som det for tilfelle bruker.

§ 4. Overtredelse av disse vedtekter straffes med bøter efter straffelovens § 339, 2.

25 juni. **Lov om offentlige tjenestemenns skyss-
Nr. 1. og kostgodtgjørelse.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 juni 1926 sålydende:

§ 1. Offentlige tjenestemenn er for reiser som det tilkommer dem skyssgodtgjørelse og kostgodtgjørelse for, berettiget til å oppbære sådan godtgjørelse efter de regler som er fastsatt i eller i henhold til denne lov.

§ 2. Kongen fastsetter med Stortingets samtykke satsene for skyssgodtgjørelsen og kostgodtgjørelsen for reiser innen riket og gir regler om beregningen og om når godtgjørelse kan fordres.

Forsåvidt tjenestemennene med hensyn til kostgodtgjørelsen inndeles i klasser, fastsettes fordelingen av tjenestemenn innen klassene av Kongen eller den han bemyndiger.

For reiser innen et bestemt tjeneste- eller arbeidsdistrikt kan Kongen fastsette lavere godtgjørelse enn den almindelige og gi særlige regler for beregningen.

For medlemmer av offentlige kommisjoner og komiteer eller for nogen hvem særskilt hverv ellers er overdratt, fastsetter Kongen den kostgodtgjørelse som vedkommende skal ha.

§ 3. For reiser i statens ærend utenfor rikets grenser fastsetter Kongen eller den han bemyndiger skyss- og kostgodtgjørelsens størrelse.

§ 4. Utføres det på en og samme reise flere forretninger for det offentlige eller for private, blir skyssgodtgjørelsen og kostgodtgjørelsen å fordele på de forskjellige forretninger med en like part på hver forretning, dog således at en forretning ikke belastes med større utgifter enn om særskilt reise var foretatt for denne forretning. 25 juni.
Nr. 1.

§ 5. Regninger over skyss- og kostgodtgjørelse som tilkommer nogen av det offentlige efter denne lov, skal forsåvidt ingen tidsbestemmelse på annet sted måtte være gitt være sendt inn til vedkommende myndighet senest innen 6 måneder efterat reisen er tilendebragt. Fra tjenestemenn som ifølge særskilt forskrift utferdiger sine regninger for skyss- og kostgodtgjørelse kvartalsvis må regning være sendt inn senest innen 6 måneder efter utløpet av det kvartal som reisen er foretatt i. Oversittes fristen, godtgjøres ikke fordringen av det offentlige.

Regning som har vært sendt inn innen den fastsatte tidsfrist og som sendes tilbake til regningsutstederen, undergis en ny foreldelsesfrist av inntil 6 måneder fra den dag regningen av vedkommende myndighet sendes tilbake til regningsutstederen.

Forsåvidt regningen for en reise som det er mottatt forskudd for foreldes i medfør av nærværende paragraf, blir forskuddet å betale tilbake.

Et efter foreløbig anvisning utbetalt beløp som i henhold til bestemmelsene i nærværende paragraf ikke skulde ha vært utbetalt, kan tilbakesøkes.

§ 6. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen fastsetter. Fra samme tid opheves lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 9 august 1918 med tilleggslover av 7 juli 1922 og 17 juli 1925.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 25 juni 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

**Lov om forandring i lovgivningen om 25 juni.
Høiesterett. Nr. 2.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 juni 1926 sålydende:

§ 1. Når det under Høiesteretts behandling av en sak viser sig at tre eller flere av rettens medlemmer vil avgjøre saken på en måte som avviker fra en av Høiesterett i en tid-

25 juni. ligere avgjørelse uttalt rettsopfatning, skal rettsspørsmålet om
Nr. 2. nogen av rettens medlemmer krever det, forelegges for den samlede Høiesterett, som avgjør det ved kjennelse.

§ 2. Når det under Høiesteretts behandling av en sak viser sig at tre eller flere av rettens medlemmer vil bygge avgjørelsen på at en bestemmelse i en lov, stortingsbeslutning eller provisorisk anordning er i strid med Grunnloven, skal spørsmålet om bestemmelsen er i strid med Grunnloven forelegges for den samlede Høiesterett, som avgjør det ved kjennelse.

En avgjørelse anses bygget på at en bestemmelse er i strid med Grunnloven, når bestemmelsen av hensyn til Grunnloven er satt ut av betraktning eller når staten av hensyn til Grunnloven er pålagt en erstatningsplikt som ikke er hjemlet i vedkommende lov, stortingsbeslutning eller provisoriske anordning.

§ 3. Når særlige grunner gjør det ønskelig, kan Høiesterett også i andre tilfelle beslutte at et tvilsomt retts-spørsmål skal avgjøres ved kjennelse av den samlede Høiesterett.

§ 4. I de tilfelle som er nevnt i §§ 1, 2 og 3 kan Høiesterett beslutte at ikke bare rettsspørsmålet, men saken i sin helhet skal avgjøres av den samlede Høiesterett.

Er det efter beskaffenheten av en sak grunn å tro at et sådant tilfelle vil inntreffe som nevnt i §§ 1, 2 eller 3, skal Høiesteretts kjæremålsutvalg gjøre opmerksom på det, når det henviser saken.

Høiesteretts formann kan før forhandlingen er påbegynt, bestemme at sådanne saker som i §§ 1, 2 eller 3 nevnt i sin helhet skal pådømmes av den samlede Høiesterett.

§ 5. Skal kjennelse avsis av den samlede Høiesterett i medhold av §§ 1, 2 eller 3, er stemmegivningen muntlig og offentlig også i saker som har vært behandlet skriftlig.

I de tilfelle som er omhandlet i §§ 1 og 3 avsis kjennelsen uten partsforhandling. Dog kan den samlede Høiesterett beslutte at partsforhandling helt eller delvis skal finne sted.

Når den samlede Høiesterett skal avgjøre om en bestemmelse er i strid med Grunnloven, skal rettens formann gi underretning til Justisdepartementet, som på vegne av staten kan la møte under saken.

§ 6. Viser det sig under Høiesteretts kjæremålsutvalgs prøvelse av en ankesak, at nogen av utvalgets medlemmer vil grunne sin avgjørelse på en sådan måte som i § 2 nevnt, skal saken henvises til prøvelse i Høiesterett.

§ 7. Den samlede Høiesterett består av alle rettens stadig tjenstgjørende medlemmer, som ikke ved ugildhet eller av andre grunner er forhindret. Andre medlemmer kan delta i

forhandlingene, men uten stemme, såfremt de har deltatt i sakens tidligere behandling i en av rettens avdelinger. 25 juni.
Nr. 2.

Er antallet av faste medlemmer som har sæte i den samlede Høiesterett under behandlingen av en sak, delelig med to, fratrær den efter ansettelse yngste faste dommer som ikke har deltatt i vedkommende avdelings behandling av saken.

§ 8. Denne lov trer i kraft 1 januar 1927.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 25 juni 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Lov om forandring i lov av 14 desember 1917 om erhvervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom. 25 juni.
Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 juni 1926 sålydende:

I.

Lov av 14 desember 1917 om erhvervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom § 25 opheves.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 25 juni 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Lov om straff for å delta i og medvirke til smugling på andre land. 25 juni.
Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 juni 1926 sålydende:

§ 1. Reder eller disponent som bruker norsk fartøi til smuglerfart på fremmed land, straffes med bøter.

På samme måte straffes reder eller disponent som leier ut eller bortfrakter norsk fartøi, når han vet eller bør vite at leietageren eller befrakteren akter å bruke det til smuglerfart på fremmed land.

25 juni. § 2. Som smuglerfart efter denne lov anses det også når
 Nr. 4. skibets ladning losses utenfor et annet lands tollgrense under forhold som gjør det overveiende sannsynlig at lasten aktes smuglet inn.

§ 3. Det utbytte som vinnes ved den straffbare handling kan ved dom inndras hos den skyldige eller hos den eller dem på hvis vegne han har handlet.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 25 juni 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

25 juni. Lov om forandringer i lov av 1 august
 Nr. 5. 1924 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 juni 1926 sålydende:

I.

§ 35 skal herefter lyde således:

Den som ved utførsel, innførsel, sending, utlevering, overdragelse mot vederlag eller erhvervelse mot vederlag av rusdrikk eller øl der ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, overtrer nogen av denne lovs bestemmelser, eller som overtrer nogen i medhold av loven utferdiget bevilling eller forskrift, eller som medvirker hertil, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge disse straffer.

Den som drar ut til eller søker forbindelse med fartøi som er innenfor eller utenfor tollgrensen med brennevin som antas bestemt til å overdras mot vederlag, eller fartøi som brukes til hjelp ved formidling av salg eller overføring av brennevin fra annet fartøi, straffes på samme måte som nevnt i første ledd, medmindre hans forhold gir særskilt grunn til å anta at ulovlig innførsel av brennevin ikke er tilsiktet dermed.

Gjelder overtredelsen brennevin, er straffen bøter inntil kr. 50 000,00 eller fengsel inntil 6 måneder eller begge disse straffer.

Sending av brennevin som godtgjøres å være lovlig erhvervet, er ikke straffbar, medmindre sendingen er i strid med,

hvad derom bestemmes ved lov eller av Kongen utferdiget for- 25 juni.
skrift (jfr. § 2, første ledd). Nr. 5.

II.

§ 36 skal herefter lyde således:

Som i § 35 nevnt straffes:

- a) Fører av fartøi på 250 registertonn netto eller derunder, som er eller har vært innenfor den almindelige territorialgrense med mer brennevin enn til rimelig bruk ombord, medmindre det godtgjøres at fartøiet gikk i lovlig fart og av tvingende grunner var kommet innenfor territorialgrensen.
- b) Fører av fartøi på over 250 registertonn netto som er eller har vært innenfor den almindelige territorialgrense med mer brennevin enn til rimelig bruk ombord, når det antas at brennevinet av føreren eller nogen annen aktedes ulovlig innført eller utlosset.

III.

I § 37 føies til som et nytt ledd:

På samme måte straffes den som forvarer rusdrikk som formodes å ha vært eller å skulle være gjenstand for ulovlig innførsel eller omsetning, og ikke kan eller vil opgi hvem er eier eller står i eierens sted.

IV.

I § 52 bokstav f føies til som et nytt ledd:

Når et befordringsmiddel er solgt på avbetaling med forbehold av eiendomsrett, anvendes bestemmelsene i denne paragraf på den måte at kjøperen betraktes som eier og selgeren som rettighetshaver.

V.

Denne lov trer i kraft straks. Provisorisk anordning av 26 november 1925 om straff for å forberede ulovlig innførsel av brennevin opheves.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 25 juni 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

25 juni. **Midlertidig lov om forandring i rusdrikk-**
 Nr. 6. loven av 1 august 1924.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 juni 1926 sålydende:

§ 1. Kongen kan med Stortingets samtykke bestemme, at den del av A/S Vinmonopolets nettoutbytte, som i henhold til rusdrikkloven av 1 august 1924 § 5 siste ledd, tilfaller Invalidefondet og Fondet til bekjempelse av drikkeondet, skal for terminene 1928/29, 1929/30 og 1930/31 helt eller delvis tilfalle statskassen.

§ 2. Kongen kan med Stortingets samtykke bestemme, at den del av samlagenes nettoutbytte, som i henhold til rusdrikklovens § 18 tilfaller de nevnte fond, skal for årene 1928, 1929 og 1930 helt eller delvis tilfalle statskassen.

Det samme gjelder de avgifter, som er omhandlet i rusdrikklovens §§ 17, 21 og 22.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 25 juni 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

25 juni. **Lov om landets kornforsyning.**

Nr. 7.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 juni 1926 sålydende:

Kap. 1.

Innførsel av korn og malingsprodukter derav.

§ 1. Hvete, rug, bygg, havre og malingsprodukter derav samt blandinger av korn eller malingsprodukter, som har et eller flere av disse vareslag som vesentlig bestanddel, må ikke innføres i riket av andre enn staten og dem, som i henhold til denne lov har fått tillatelse til sådan innførsel. De samme bestemmelser, som fastsettes ved eller i henhold til denne lov for importører gjelder også statens importforretning for korn og mel.

§ 2. Tillatelse til innførsel av hvete, rug og bygg eller malingsprodukter derav meddeles av vedkommende departement til den som godtgjør, at han enten har kjøpt av staten en så stor mengde norsk korn — havre ikke medregnet — som

etter denne lov og i medhold derav gitte bestemmelser svarer 25. juni.
til kjøpeplikten for den varemengde som ønskes innført, Nr. 7.
eller har stillet godkjent sikkerhet for den kjøpeplikt,
som innførselen medfører.

Hvis særlige omstendigheter måtte nødvendiggjøre ytterligere vilkår fastsettes disse av Kongen.

§ 3. Tillatelse til innførsel av havre eller malingsprodukter derav bør som regel ikke meddeles. Hvis det av vedkommende departement antas, at tilstrekkelig norsk havre ikke er å få kjøpt uten til pris som er vesentlig høiere enn innført vare av tilsvarende kvalitet kan leveres for i norsk havn med tillegg av toll, kan departementet dispensere fra innførselsforbudet.

§ 4. Under særlige forhold, såsom i uår, kan Kongen midlertidig sette bestemmelsene i § 3 ut av kraft. Videre kan Kongen sette bestemmelsene i § 2 ut av kraft, hvis der ved avtale med importørene på betryggende måte er sikret avsetning for de mengder av norsk korn av vedkommende kornslag, som omfattes av statens kjøpeplikt, dog ikke for lenger tid enn avtalen gjelder.

Likeledes kan Kongen fritta importører av malingsprodukter av hvete, rug eller bygg for plikt til innkjøp av norsk korn, forsåvidt det antas at kjøpeplikten hensiktsmessig kan pålegges møllene alene og at disse har en beskyttelse i forhold til importører av malingsprodukter, som opveier byrden ved kjøpeplikten.

Tillatelse til innførsel av såkorn og kraftfôr kan meddeles av vedkommende departement uten hensyn til bestemmelsene i §§ 2 og 3.

For øvrig kan departementet i spesielle tilfelle, hvor særlige grunner taler derfor, lempe på eller helt frafalle kravet om kjøpeplikt etter bestemmelsene i § 2.

§ 5. Bestemmelsene i §§ 1—3 skal ikke være til hinder for at de der omhandlede varer føres gjennom riket som transittgods etter nærmere av Kongen gitte bestemmelser.

For grensehandel kan Kongen fastsette lempninger i de regler for innførsel, som er gitt i foran nevnte paragrafer.

Kap. 2.

Statens kjøp av innenlandsk korn.

§ 6. Staten skal kjøpe alt til mat brubart norsk korn av hvete, rug og bygg som blir den tilbudt innen en for hvert år fastsatt frist og til pris, som fastsettes i henhold til denne lov.

Dessuten skal staten efter Kongens nærmere bestemmelse årlig kjøpe minst 15 000 tonn norsk havre, hvis den får tilbudt

25 juni. så meget av god vare til de priser, som i henhold til denne lov
Nr. 7. fastsettes for havreinnkjøpet, jfr. § 3.

Ved statens kjøp av norsk korn av hvete, rug og bygg, betales førsteklases vare minst med den pris, som førsteklases innført vare kan leveres for i norsk havn uten toll. For dårligere vare gjøres forholdsvis fradrag i prisen. I tillegg hertil betales en korntrygd på 4 øre pr. kg. Kjøpeplikten gjelder bare, når korn tilbys av korndyrkere eller sammenslutninger av korndyrkere, hvis vedtekter er godkjent av vedkommende departement.

§ 7. Norsk korn, som staten kjøper, mottas til samme pris ved alle statens lagerplasser, ved enhver jernbanestasjon og ethvert stoppested for rutegående dampskib eller motorbåt.

For transport til disse steder fra avsidesliggende distrikter ydes godtgjørelse efter nærmere regler, fastsatt av Kongen.

Kap. 3.

Korntrygd til korndyrkere som avler korn
til eget bruk.

§ 8. For norsk korn av hvete, rug og bygg, som en korndyrker maler til eget bruk, således at det blir skikket til menneskeføde, tilkommer han på forlangende og mot fornøden legitimasjon korntrygd av statskassen på 4 øre pr. kg., dog ikke for mer enn 200 kg. pr. år pr. husstandsmedlem. Korndyrkeren er forpliktet til efter nærmere bestemmelse, gitt av vedkommende departement, å gi de opplysninger som kreves om avlingen og om husstandens størrelse.

Korntrygd kan alene utbetales mot bevidnelse om maling ved mølle, godkjent av vedkommende departement.

De nærmere bestemmelser om utbetaling og kontroll samt om hvorledes husstandens størrelse fastsettes, gis av Kongen.

Korntrygd som en korndyrker tilkommer for en budgetttermin bortfaller, hvis den ikke er krevet utbetalt innen 3 måneder efter terminens utløp.

Kongen treffer bestemmelse om på hvilke vilkår korntrygden efter denne paragraf skal gjøres gjeldende for havre i nærmere angitte distrikter, hvor dyrkning av andre kornslag faller særlig vanskelig.

Kap. 4.

Lagring av korn.

§ 9. Der skal efterhånden, fortrinsvis av norsk korn, søkes tilveiebragt reservelagre — hensiktsmessig fordelt utover landet — som under hensyntagen til forventet innenlandsk

avling og private beholdninger til enhver tid dekker et års behov i krigstid med sterkt innskrenket forbruk. 25 juni.
Nr. 7.

Av det lagrede korn skal en del holdes adskilt i rene sorter til bruk som såkorn.

Stortinget bestemmer, hvad der skal regnes for et års behov efter de i denne lov angitte forutsetninger, og hvorledes der for øvrig skal forholdes med lagringsspørsmålet.

Kap. 5.

Om statens salg av korn samt om frakt-
utjevning.

§ 10. Førsteklasses norsk korn av hvete, rug og bygg selges av staten til importører av korn og malingsprodukter derav til den pris, førsteklasses innført korn kan leveres for i norsk havn, i tilfelle med tillegg av toll og som regel til samme pris for alle sådanne kjøpere som kjøper på samme tid. For dårligere vare gjøres forholdsvis fradrag i prisen. For bygdemøller skal prisen settes noget lavere enn for importører. Bestemmelser angående salg av havre gis av Kongen.

§ 11. Norsk korn av hvete, rug og bygg leveres av staten som regel uten frakttilllegg ved den jernbanestasjon eller det stoppested for rutegående dampskib eller motorbåt, som er kjøperen nærmest. I særlige tilfelle kan kornet efter bestemmelse av vedkommende departement leveres til samme pris også utenfor disse steder. Utjevning av innenlandske frakter for malingsprodukter av hvete, rug og bygg og innført korn av disse kornslag til jernbanestasjon eller stoppested for rutegående dampskib eller motorbåt samt fra disse steder til avsideliggende distrikter skjer efter Stortingets nærmere bestemmelse.

Kap. 6.

Statens kornkontor.

§ 12. Statens kornkontor har sitt sæte i Oslo. Kontoret ledes av en disponent og et råd. Disponenten ansettes av Kongen med 6 måneders gjensidig opsigelse. Rådet består foruten av disponenten, som er rådets formann, av 4 medlemmer, nemlig 2 kyndige i korndyrkning og 2 i kornimport, opnevnt av Kongen for 4 år ad gangen. Av de først opnevnte medlemmer uttrer de 2, hvorav 1 kyndig i korndyrkning og 1 i kornimport, efter 2 års forløp efter loddtrekning. Personlige varamenn opnevnes og uttrer på tilsvarende måte som medlemmer.

§ 13. De daglige løpende forretninger ved Statens kornkontor, som ikke uttrykkelig er henlagt til nogen annen instans, besørges av disponenten med bistand av de fornødne

- 25 juni. underordnede tjenestemenn. Disse ansettes av departementet
 Nr. 7. eller den dette bemyndiger med ikke over 3 måneders gjensidig
 opsigelsesfrist.

Lønninger til kontorets personale og godtgjørelse til rådet fastsettes av Stortinget. Kontorets personale inngår ikke under tjenestemannsloven av 15 februar 1918.

§ 14. Rådet ved statens kornkontor har:

1. Under hensyntagen til det av vedkommende departement fastsatte mengdeforhold mellem korn- og malingsprodukter derav, å treffe bestemmelse om, hvilke innførsels- og opkjøpsmengder skal legges til grunn for fastsettelsen av forholdet mellem rikets innførsel av korn og malingsprodukter og statens opkjøp av norsk korn samt å fastsette regler om fordeling av det opkjøpte korn på importørene.
2. Om det anses ønskelig, å fastsette et minstekvantum så vel for kjøp som for salg av korn fra statens kornkontor og i passende utstrekning å avrunde de for importørene beregnede forholdstall og de kornmengder, som kontoret selger.
3. Å gi nærmere regler for statens kjøp og salg av norsk-avlet korn— herunder bestemmelser angående kornets leveringstid, leveringsmåte og leveringssted.
4. Med endelig virkning å fastsette kvalitetsklasser, å ansette prisen for disse og å treffe bestemmelser om prisenes varighet.
5. Å fastsette den frist, innen hvilken norsk korn skal være tilbudt Statens kornkontor, for at dette skal ha forpliktelse til å kjøpe kornet.
6. For øvrig å forholde sig overensstemmende med instruks utferdiget av Kongen.

Kap. 7.

Ankeinstanser.

§ 15. Til å avgjøre tvister, som opstår mellem statens kornkontor og importører, kornselgere eller kornkjøpere angående innførsel av de i denne lov omhandlede varer, angående kvalitetsbedømmelse og prisfradrag ved kjøp eller salg av norsk korn eller angående korntrygd opnevner Kongen minst 3 faste ankenevnder. Hver ankenevnd består av 3 medlemmer, hvorav en rettskyndig formann. Av de andre medlemmer skal en ha særlig kyndighet på korndyrkningens og en på kornhandelens område. For hver enkelt av medlemmene opnevnes på samme måte en varamann. Opnevningen gjelder for 4 år, både for medlemmer og for varamenn. Av ankenevndene skal en ha sæte i Oslo, en i Stavanger og en i Trondhjem. Tvister

mellem statens kornkontor og importører henhører under ankenevnden i Oslo. 25 juni.
Nr. 7.

Kongen fastsetter nevndenes arbeidsordning og treffer nærmere bestemmelser om, hvilke distrikter der skal henlegges til hver enkelt av dem. De avgjørelser av statens kornkontor eller dettes råd, som ønskes forelagt ankenevnden, må være innbragt for nevndens formann innen 4 uker, efterat avgjørelsen er vedkommende meddelt.

Ankenevndenes godtgjørelse fastsettes av Kongen. Utgiftene ved deres virke utres ordinært av staten, dog således, at hvis nogen påkaller nevndens avgjørelse uten skjellig grunn, kan den pålegge ham å utre omkostningene ved sakens behandling.

Kap. 8.

Forskjellige bestemmelser.

§ 16. Enhver mølle og enhver som innfører fra utlandet korn eller malingsprodukter derav, har plikt til, hvis det forlanges av statens kornkontor, å meddele opgave over sin innførsel og sine lagerbeholdninger av korn og malingsprodukter av korn.

De opplysninger, som avgis i henhold hertil, må ikke benyttes av andre enn kornkontoret og de myndigheter (herunder forannevnte ankenevnder), som har med gjennomførelsen av denne lov å gjøre.

Den, som får kjennskap til opplysningene, plikter å bevare taushet om dem.

Dog kan opgavene benyttes i statistisk øiemed og offentliggjøres i statistisk bearbeidet form.

§ 17. Kongen gir de bestemmelser, som anses nødvendige av hensyn til kontrollen med og gjennomførelsen av denne lov — herunder også de fornødne overgangsbestemmelser.

Kap. 9.

Straffebestemmelser.

§ 18. Den som overtrer bestemmelsene i denne lovs §§ 1, 8, 16 eller nogen av de i medhold av denne lov utferdigede forskrifter, eller som medvirker dertil, straffes, for såvidt overtredelsen ikke rammes av nogen strengere straffebestemmelse, med bøter inntil kr. 100 000,00 eller med fengsel inntil 3 måneder.

Varer, som er innført i strid med denne lov eller de i medhold herav utferdigede bestemmelser, eller i tilfelle varenes verdi, kan inndras hos den skyldige, eller den på hvis vegne han har handlet.

25 juni.
Nr. 7.

Kap. 10.

Lovens ikrafttreden.

§ 19. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer dog senest 1 juli 1927.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 25 juni 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

25 juni.
Nr. 8.

Midlertidig lov om forlengelse av leietiden for husmenn, bygselmenn og leilendinger.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 juni 1926 sålydende:

I. Husmenn, bygselmenn og leilendinger skal, uansett om leieforholdet ifølge opsigelse fra eierens side eller ifølge leieavtalen skulde ha ophørt før faredag 1929, dog ha rett til å fortsette bruken av leiebruket inntil nevnte faredag. Den samme rett har også dødsboets vedkommende, hvor leieforholdet ophører ved dødsfall.

Leievilkårene skal være de samme som før, dog kan grunneieren, hvis han finner, at avgiften er for lavt satt, fordre dette spørsmål avgjort ved et skjønn, avgitt under lensmannens bestyrelse av 3 menn. Omkostningene ved dette skjønn bæres av grunneieren, hvis avgiften ikke forhøies og av den annen part hvis forhøielse finner sted. For øvrig finner reglene i lov om veivesenet av 21 juni 1912, kap. VII tilsvarende anvendelse, så langt de passer, så vel for underskjønn som i tilfelle for overskjønn.

Bestemmelsen om, at leieforhold ikke skal ophøre før faredag 1929, gjelder dog ikke, hvor det ved endelig dom er avgjort, at leieren har forbrutt sin leierett. Likeledes kan vedkommende departement efter andragende fra eieren og efterat leieren har hatt anledning til å uttale sig, gi tillatelse til, at forholdet ophører før, hvor dette av særlige grunner finnes rimelig.

I tvisttilfelle avgjøres det av åstedsforlikskommissjonen med endelig virkning, hvem der skal anses som husmann, bygselmann eller leilending i forhold til denne lov.

II. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 25 juni 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Lov om forandring i lov om aktiebanker 25 juni.
av 4 april 1924. Nr. 9.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig;
at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 juni
1926 sålydende:

I.

Efternevnte bestemmelser i lov om aktiebanker av 4 april
1924 skal herefter lyde således:

§ 20, 2. ledd. Til kasserereserven kan kun regnes på an-
fordring betalbart nettotilgodehavende i regning med innen- og
utenlandske bankinnretninger, beregnet under ett for alle disse,
utenlandske penger samt egne beholdninger av obligasjoner
utstedt eller garantert av den norske stat eller av et fylke, av
norske statsgjeldsbeviser, av obligasjoner utstedt av Norges
Kommunalbank, av obligasjoner og gjeldsbeviser for fast ord-
nede av Kongen approberte lån utstedt av norske kommuner,
av obligasjoner utstedt av Norges Kredittforening for Land- og
Skogbruk, av de Forenede Norske Kredittforeninger, av frem-
mede statsobligasjoner når de er notert på innenlandsk eller
utenlandsk børs, av aktier i Norges Bank og av aktier, som er
garantert av den norske stat. Obligasjoner utstedt av Norges
Kommunalbank, samt obligasjoner og gjeldsbeviser for fast
ordnede av Kongen approberte lån utstedt av norske kommu-
ner og hver av de i foregående punktum nevnte to kredittfor-
eninger kan høist utgjøre én tiendedel av en banks kasse-
reserve og obligasjoner utstedt av en og samme kommune kan
høist utgjøre én tyvendedel. Er verdipapirer hørende til de
nevnte beholdninger pantsatt, regnes de kun til kasserereserven
for den del av deres verdi, som overstiger den forpliktelse, de
er pantsatt for.

§ 34, 1. ledd. Utgiftene ved bankinspeksjonen og den
i § 33 nevnte nevnd skal dekkes ved bidrag fra bankene efter
størrelsen av deres forvaltningskapital ved utgangen av det år
som går foran utligningen; dog skal ingen bank utre mindre
enn 75 kroner eller mer enn 15 000 kroner årlig. Utligningen
skal utføres av bankinspeksjonen, men må godkjennes av ved-
kommende departement.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 25 juni 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

25 juni. **Lov om forandring i lov om sparebanker**
 Nr. 10. av 4 juli 1924.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
 at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 juni
 1926 sålydende:

I.

§ 37 i lov om sparebanker av 4 juli 1924 skal herefter
 lyde således:

En sparebank skal sørge for, at den til enhver tid har
 midler i hende til å dekke forfallende fordringer. I dette øie-
 med skal sparebanken foruten sin kassebeholdning av rede
 penger og inntæktende foliomidler i Norges Bank ha en kasse-
 reserve av likvide midler som sammen med kassebeholdningen
 utgjør minst en tiendedel av innskytternes tilgodehavende. Til
 kasserereserven kan bare regnes på anfordring betalbart netto-
 tilgodehavende i regning med bankinnretninger samt ubehef-
 tede egne beholdninger av obligasjoner som er utstedt eller
 garantert av den Norske Stat eller av et fylke, av norske stats-
 gjeldsbeviser, av obligasjoner utstedt av Norges Kommunal-
 bank, av obligasjoner utstedt av norske kommuner, av obliga-
 sjoner utstedt av Norges Kredittforening for Land- og Skog-
 bruk, av de Forenede Norske Kredittforeninger, av aktier i
 Norges Bank og av aktier garantert av den Norske Stat. Obli-
 gasjoner utstedt av Norges Kommunalbank, av norske kom-
 muner og hver av de i foregående punktum nevnte to kreditt-
 foreninger kan høist utgjøre en tiendedel av en banks kasse-
 reserve og obligasjoner utstedt av en og samme kommune kan
 høist utgjøre en tyvendedel.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
 bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 25 juni 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

25 juni. **Lov angående forandringer i midlertidig**
 Nr. 11. lov av 18 juli 1917 med tilleggslover om skatt
 på motorvogner, lystfartøier samt visse
 forestillinger og fremvisninger m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
 at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 juni
 1926 sålydende:

Den midlertidige lov av 18 juli 1917 med tilleggslover av
 29 juni 1920 og 27 juni 1924 § 17 skal fra 1 juli 1926 lyde så-
 ledes:

Skatten innbetales ukrevet til vedkommende oppebørsels- 25 juni.
betjent ved hver måneds utgang eller hvor der ikke holdes re- Nr. 11.
gelmessige forestillinger eller samlinger innen 8 dager efter
hver forestillings eller samplings avholdelse. De beløp som ut-
gjør statens tilgodehavende og som opkreves av vedkommende
etablissement som en del av billettpengene skal til enhver tid
holdes avsondret i særskilt kasse. Beløpet kan når som helst
tas i besiddelse av vedkommende oppebørselsbetjent, politimyn-
dighet eller kontrollfunksjonær ansatt av vedkommende de-
partement. For tilfelle av at statens tilgodehavende ikke i sin
helhet er til stede i denne kasse, kan det manglende beløp be-
slaglegges i vedkommende etablissemments kassebeholdning.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 25 juni 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

**Lov om forandring i lov om tilvirkning, 25 juni.
omdestillasjon og beskatning av brennevin** Nr. 12.
m. v. av 15 august 1908, jfr. lover av 12 juli 1910,
9 juli 1920 og 16 juli 1921.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 juni
1926 sålydende:

I.

Efternevnte bestemmelser i lov om tilvirkning, omde-
stillasjon og beskatning av brennevin av 15 august 1908, jfr.
lover av 12 juli 1910, 9 juli 1920 og 16 juli 1921, skal herefter
lyde således:

§ 2, siste ledd. Innehaver av bevilling, som er nevnt i
denne paragraf, er pliktig til å føre fullstendig og korrekt
regnskap over sin virksomhet, hvis han ikke allerede har så-
dan plikt efter annen lovbestemmelse. Han plikter dessuten å
føre nøiaktige opgaver over det brennevin, han tilvirker eller
omdestillerer, over dem han avhender brennevin til og over
størrelsen av hvert avhendet parti. Opgavene skal føres efter
skjemaer, som fastsettes av vedkommende regjeringsdeparte-
ment, og gjenpart av dem innsendes til dette ved utgangen av
hver måned. Avhendelsen av de på opgavene til avgang opførte
partier blir å legitimere på sådan måte, som vedkommende re-
gjeringsdepartement bestemmer. Opgavene og forretnings-
bøkene med bilag skal til enhver tid være tilgjengelig for den
offentlige brennevinskontroll og politiet.

25 juni. § 14. Enhver bruker av brenneri eller brennevin-
 Nr. 12. destillasjon er forpliktet til i eller ved anlegget å stille
 til kontrollvesenets rådighet et eget med seng og nødven-
 dig bohove forsynt værelse samt å besørge dettes ren-
 hold, opvarmning og belysning. Den samme forpliktelse
 kan efter Finansdepartementets bestemmelse også påleg-
 ges eiere av oplag for brennevin, som helt eller delvis fritas
 for avgift eller toll. Kontrollværelset skal være et sunt og
 passende beboelsesrum. Hvorvidt denne fordring er tilfreds-
 stillet, avgjøres av overkontrolløren, hvis bestemmelse kan inn-
 ankes for Finansdepartementet. Avhjelpes ikke påklagede
 mangler ved værelset og dets inventarium eller dets renhold,
 opvarmning og belysning, kan overkontrolløren treffe forfø-
 ringer hertil på eierens eller brukerens bekostning.

§ 34. Forsåvidt der ifølge de til enhver tid gjeldende skatte-
 beslutninger kan innrømmes hel eller delvis fritagelse for av-
 gift eller toll av brennevin eller derunder henførte varer, der
 ikke skal anvendes til drikk, blir sådan fritagelse å meddele
 ved spesiell bevilling av Finansdepartementet. Departementet
 kan dog overføre bevillingsmyndigheten til fylkesmennene i
 den utstrekning og på de betingelser, som det måtte bestemme.

§ 37. Alene den, som Kongen gir bevilling til det, har
 rett til salg i partier på 50 liter eller mere av denaturert
 brennevin.

Rett til utsalg i mindre partier enn 50 liter av denaturert
 brennevin eller av politur, fenniss o. l., der er tilberedt ved
 blanding av brennevin, meddeles av vedkommende fylkesmann.
 Sådan salgsrett kan alene meddeles personer, som har almin-
 delig handelsrett, og som ikke tilvirker eller driver handel med
 drikkebrennevin eller dermed blandede nydelsesmidler. Salgs-
 retten meddeles kun for et kalenderår ad gangen og kan når
 som helst tilbakekalles. Forinnen den første gang meddeles
 skal den inngitte ansøknning om sådan rett ha vært forelagt
 vedkommende kommunestyre og politimyndighet til erklæring.
 Ved fornyelse er det tilstrekkelig, at vedkommende myndighet
 under hvilken kontrollen er henlagt, avgir uttalelse. Angående
 de meddelte salgsrettigheter samt de av vedkommende myndig-
 heter avgitte uttalelser om den stedfunne handel med de om-
 handlede varer avgis av fylkesmannen hvert år innberetning
 til Finansdepartementet, til hvis endelige avgjørelse kommune-
 styret også kan innanke de av fylkesmannen trufne bestem-
 melser med hensyn til meddelelse av salgsrettigheter.

§ 38. Finansdepartementet kan treffe bestemmelser om
 begrensning av den tid, hvori salg av denaturert brennevin og
 politur, fenniss o. l. i mindre partier enn 50 liter kan finne
 sted. Det denaturerte brennevin må kun selges i den stand,

hvor det var ved denatureringen, og de kar, hvori det utleveres, skal være forsynt med en etikett, der angir varens beskaffenhet. 25 juni. Nr. 12.

§ 49, siste ledd. Brennevin, som er ulovlig tilvirket, ulovlig omdestillert eller ulovlig fraskilt tilsatte stoffer kan inndras. Likeledes kan skattefritt eller lavere beskattet brennevin, som er avhendet ulovlig, eller som må antas bestemt til å skulle avhendes ulovlig, inndras.

§ 53. Bestemmelsen om, hvorvidt tiltale skal reises for overtredelse av denne lov, treffes av vedkommende regjeringsdepartement, som også, for såvidt straffen for overtredelsen ikke kan eller ikke antas å burde bli høiere enn bøter eller inndragning, utferdiger forelegg til vedtagelse av sådan straff, som departementet finner passende.

Dette gjelder dog ikke

- a) Ulovlig tilvirkning eller omdestillasjon av brennevin (§ 43, jfr. § 45).
- b) Ulovlig besiddelse av apparater for sådan tilvirkning eller omdestillasjon (§ 51, jfr. § 17).
- c) Overtredelse av forskriftene om forhandling og anvendelse av denaturert brennevin og politur m. v., som utselges i mindre partier enn 50 liter.

De foran under a. omhandlede overtredelser anses som forseelser uansett straffens størrelse. Forsøk på sådan overtredelse straffes som fullbyrdet overtredelse. Vil påtalemyndigheten i sådan sak påstå fengselsstraff over 3 måneder, skal offentlig forsvarer beskikkes i de tilfelle, da straffeprosesslovens §§ 100—102 påbyr dette for saker angående forbrytelser. Til fornyet behandling ved lagmannsrett efter tiltaltes begjæring i sådan sak kreves alltid samtykke fra Høiesterrets kjæremålsutvalg.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 25 juni 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Kongelig resolusjon. 1. Bestemmelser om tilvirkning, innførsel, omsetning og merkning av skotøi, utferdiget ved kongelig resolusjon av 28 mai 1926 endres overensstemmende med et fremlagt utkast. 2. § 3 i bestemmelser om tilberedning, innførsel, omsetning og merk-

25 juni. ning av lær, utferdiget ved kongelig resolusjon av 28 mai 1926 endres overensstemmende med et fremlagt utkast. 3. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Forandringer

i bestemmelser om tilvirkning, innførsel, omsetning og merkning av skotøi, utferdiget ved kongelig resolusjon av 28 mai 1926.

Følgende paragrafer skal herefter lyde således:

§ 1. Uttrykket «skotøi» i disse bestemmelser omfatter alt skotøi undtagen:

- 1) barneskotøi av lengde inntil 16 cm. (nr. 24),
- 2) skotøi av silke, filt eller annet tøy,
- 3) skotøi av halm eller strå,
- 4) skotøi med såler av tre,
- 5) skotøi helt av gummi med eller uten fôr samt kalosjer og kalosjeovertrekkstøvler av gummi i eller uten forbindelse med tøy,
- 6) lærskotøi uten hæl eller med hælflekk, når dennes høide inkl. sålen ikke overstiger 17,5 mm.

§ 2. Det er forbudt å tilvirke eller å innføre til salg eller å falholde:

I. skotøi hvori er anvendt almindelig papp.

II. skotøi hvori er anvendt kunstlær, kunstlærpapp eller kjemisk tilvirket fiberpapp på annen måte enn

- 1) til bunnfylling, gelenk, tåstivning og forsterkning av bindsålen under hælen,
- 2) i hælen, dog ikke nærmere overflecken enn 12 mm. på herreskotøi og 15 mm. på dameskotøi,
- 3) i vendt skotøi til innleggssåle.

Departementet for Handel, Sjøfart, Industri og Fiskeri bemyndiges til å gi de nærmere forskrifter angående hvad der forstås ved uttrykkene «almindelig papp, kunstlær, kunstlærpapp eller kjemisk tilberedt fiberpapp».

§ 3. Skotøi, som er tilvirket her i landet til salg skal, når det leveres fra produksjonsstedet, være tydelig og varig merket med en minst 6 mm. høi bokstav A eller B.

Merket A anvendes hvis der ved tilvirkningen hverken er anvendt kunstlær, kunstlærpapp eller kjemisk tilberedt fiberpapp eller disse materialer kun er anvendt i den i § 2 under II, 1. og 2. nevnte utstrekning.

Merket B anvendes hvis der ved tilvirkningen er anvendt kunstlær, kunstlærpapp eller kjemisk tilvirket fiberpapp i den i § 2 under II, 3. nevnte utstrekning.

§ 4. Skotøiet skal derhos ved levering fra produksjons- 25 juni.
stedet på tydelig og varig måte være merket:

1. «Norsk» og 2. enten med tilvirkers eller med en engros-
forhandlers registrerte varemerke eller med hans firmanavn.

I skotøi med lærsåle skal de under § 3 og de i denne §
nevnte merker ved hjelp av et stålstempel være anbragt inn-
vendig i bindsålen i gelenken samt under yttersålen.

I skotøi med gummisåler skal merkningen foretas enten
ved innhugning eller ved vulkanisering inn- eller utvendig i
gelenken eller ved påstempling med farve innvendig i gelenken
eller i føret.

§ 5. Skotøi som innføres til salg her i landet skal på tyde-
lig og varig måte være merket: 1) «Utenlandsk» og 2) enten
med importørens navn eller med hans registrerte varemerke
og 3) med en minst 6 mm. høi bokstav A eller B.

Merkningen skjer på samme måte som anført i § 4, 2. og 3.
ledd.

Betingelsene for anvendelse av merkene A og B er de
samme som anført i § 3, 2. og 3. ledd.

Forandringer

i § 3 i bestemmelser om tilberedning, innførsel,
omsetning og merkning av lær, utferdiget ved kongelig re-
solusjon av 28 mai 1926.

§ 3 skal herefter lyde således:

Ethvert stykke av de i § 1 omhandlede lærsorter, som er
tilberedt til salg skal være tydelig og varig merket:

1. «Norsk» og 2. enten med tilvirkers registrerte vare-
merke eller med hans firmanavn.

Hvert enkelt stykke av her omhandlede sorter som inn-
føres til salg skal tydelig og varig være merket:

1. «Utenlandsk» og 2. med importørens navn eller med
hans registrerte varemerke.

Utgeber: Byråchef Young.

Grøndahl & Søns boktrykkeri. Oslo.